

Gertzovits Manóné És Gertzovits Rózsi

Ez háború előtti kép, a jobb oldali a nővérem, Gertzovits Dina, a mellette levő a sógornője, a nővérem férjének -- Gertzovits Mendelnek -- egy húga, Gertzovits Rózsi. Heten voltunk testvérek, volt négy fiútestvér és három lánytestvér velem együtt. Régen nagy bűn volt nem világra hozni a gyerekeket, úgy vették, mintha megölted volna azt a gyereket, hogyha nem hoztad a világra. Az meg kellett hogy szülessen. Azért volt ilyen sok gyerek. Nálunk volt hét, az egyik nagybácsimnál volt öt, a másik nagybácsimnál nyolc, a harmadik nagybácsimnál hat, a negyediknél szintén hat. Minden zsidó családnál sok gyerek volt. Nem volt divatban, hogy csinálnak kaparást, vagy vesznek

ilyen gyógyszert, hogy ne legyen, vagy hogy elmenjen a gyerek, az nem volt divatban, azt nagy, nagyon nagy bűnnek találták. De nem voltak olyan igényesek a gyerekek, mint máma. Nem kellett a flanc, nem tudom, milyen öltözék, igénytelenek voltak. A legnagyobb testvérem volt Walter Dina. Ő 1920-ban született, amikor még anyukám [Málek Berta, szül. Walter Berta] nem volt megesküdvé apukával [Málek Izidor]. Dinát Walternek hívták, mert anyukám egy Walter lány volt. A Dina férje volt Gertzovits Manó, Mendel, aki a háború után visszajött, és újra megnősült. A nővérem férjének volt egy húga, Rózsi. A nővéremet egy kétéves kislánnyal deportálták el, ő nem tért vissza. Dina után következett Nándi, apukám után Málek Nándi, Málek Mojsi, Málek Jaszi, Málek Dávid -- Dodinak szólítottuk mi, de Dávid volt beírva --, és a legkisebb, a húgom, az volt Málek Rifki. Mind két-két évre rá jöttünk a világra, Nándi 1922-ben, Mojsi 1924-ben, én, Golda, 1926, Jaszi 1928, Dávid 1930 és Rifki 1932. Náhmán örökölte a nagyapám nevét, de Nándornak hívták. A testvéreim közül egy se nem tért vissza [a koncentrációs táborból].